

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ?

[Dr. E. Doenges]

HAINA SCHIMBATĂ DIN GREȘALĂ

Bătrâna doamnă Schmidt a încăruntit cu demnitate și s-a întreținut întotdeauna din munca mâinilor ei, așa cum s-a putut, ca să nu depindă de nimeni.

Dar în timpul iernii lungi a intrat o mare strâmtorare în casa ei și într-o dimineață s-a sculat hotărâtă să roage pe cineva pentru un ajutor, nu pentru sine, ci pentru nepoții ei bolnavi.

Abia după multă rugăciune s-a așternut pe acest drum greu și amar. Era prima dată când apela la oameni, așa că nu voia să meargă la oricine.

Ieri au venit la hanul din localitate mai mulți domni tineri, niște candidați, care trebuiau să dea un examen.

Unuia dintre acești domni voia bătrâna să i se adreseze cu rugămintea ei. Era foarte de dimineață și nu era aproape nimeni pe stradă. Dar unul dintre acei domni era neliniștit și s-a sculat mai devreme, pentru a face o mică plimbare înainte de acel examen greu.

Atunci doamna Schmidt s-a apropiat de el și cu vorbe pline de simțire l-a rugat pentru un ajutor.

El a observat imediat că ea nu este o cerșetoare de meserie, că spune adevărul și ar fi ajutat-o cu plăcere, dar nu avea bani.

Avea în valiză câteva parale, dar la el nu avea nici un bănuț. I-a spus lucrul acesta femeii, dar ea nu l-a crezut. „Vă rog, domnule, uitați-vă în buzunar ; cu siguranță sunt bani acolo”, a zis bătrâna.

Ca s-o convingă, candidatul a băgat mâna în buzunar. „Ce-i asta ?” În buzunar erau două monede. Mut de uimire le scoate din buzunar, le-a dat femeii, care a zis printre lacrimi : „O, dragă domnule, am știut că Dumnezeu mai degrabă face o minune, decât să mă lase pe mine, femeie bătrână, să cer zadarnic !” Candidatul s-a întors la han foarte uimit. „Încă se mai întâmplă minuni”, i-a spus el colegului de cameră și i-a povestit cele petrecute. Acela a râs din toată inima.

„Știi”, a zis el, „Dumnezeu nu face scamatorii. Vreau să-ți spun că ai îmbrăcat pantalonii mei – uite, aici sunt ai tăi. – Iar eu am avut în pantaloni două monede, pe care tu le-ai dat cu generozitate bătrânei.

Dar eu cred că Dumnezeu ți-a condus în dimineața aceasta mâna, ca să apuci pantalonii mei în loc de ai tăi, ca bătrâna să nu fie dezamăgită de credința și rugăciunea ei. [Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de povestiri din viață | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ANUL XI, NR. 480 I 19 IANUARIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe. Curaj
- Mică Enciclopedie onomastică
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Haina schimbată din greșală

„Știu, Doamne, că soarta omului nu este în puterea lui ; nici nu stă în puterea omului, când umblă să-și îndrepte pașii spre țintă”.

[IEREMIA 10 : 23]

Editorial. Cristofor Columb

„Și credința este o încredere neclintită (o înfăptuire) în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11 : 1)

Cristofor Columb, descoperitorul Americii, s-a născut în anul 1456 la Genova. Deja în tinerețe a străbătut mările cunoscute pe atunci, de pe coasta de la Genova până la Islanda ; dar mai mult decât aceasta, a fost un creștin care a încercat credințioșia și puterea harului lui Dumnezeu.

Convins de forma de glob a pământului, voia să găsească spre vest calea marină spre Indiile de Est.

El era sigur că dincolo de oceanul Atlantic ar trebui să fie coastele Asiei. Timp de optsprezece ani s-a străduit Columb, sub multe vicisitudini și umilințe, să obțină mijloacele bănești și corăbiile pentru această acțiune.

În cele din urma regina Spaniei s-a lăsat înduplecată de un prieten al lui Columb, să-i ofere trei corăbii mici cu echipajul necesar.

A fost semnat un contract în care Columb a fost numit mare amiral al tuturor mărilor și vicerege al tuturor insulelor și ținuturilor pe care le va descoperi și i se va acorda a zecea parte din toate veniturile sperate.

Cine a auzit la curtea Spaniei de acest contract, a declarat toată chestiunea ca fanatism. Unul dintre bărbații de vază ai consiliului convocat de regina Spaniei, a declarat toată această acțiune ca fără speranță.

Dar Columb nu s-a lăsat influențat, a urgentat cu râvnă utilizarea micilor sale corăbii în portul Palos de pe coasta Andaluziei. Erau doar vase mici, construite rău ; două dintre ele erau fără covertă.

Echipajul consta din 120 de bărbați, dintre care mulți au intrat în această slujbă fără chef și siliți.

[Continuarea de pe pagina 1]

Nenumărați privitori stăteau pe țărm când Columb, în 3 august 1492, puțin înainte de răsăritul soarelui a părăsit portul Palos cu mica lui flotă.

Întâi a luat-o pe drumul spre insulele Canare, la coasta vestică a Africii.

De aici a navigat în 6 septembrie spre vest. Dar când câteva zile mai târziu au început alizeele și mânau fără încetare corăbiile spre vest, când zi după zi, săptămână după săptămână ținutul făgăduit întârzia să apară, a izbucnit o rebeliune; voiau să-l oblige pe Columb să se întoarcă.

Dar el s-a ținut tare și a explicat cu toată fermitatea că va găsi Indiile cu ajutorul lui Dumnezeu. Deja începuse luna octombrie când stoluri de păsări pe care nu le văzuseră niciodată, o tufă plutitoare cu fructe roșii proaspete arătau că se apropiu de uscat.

În seara de 11 octombrie, Columb a observat la orizont lumini mișcătoare.

În 12 octombrie 1492, la ora două noaptea s-a destrămat vâlul de nori și s-a văzut un mal cu nisip luminat de lună; din toate trei corăbiile a răsunat strigătul: „Pământ! Pământ!”

Dimineața au fost coborâte bărcile. Primul a pășit Columb, cu sabia trasă din teacă și cu steagul Castiliei în mână, pe pământul insulei San Salvador.

Curând după aceea au fost descoperite învecinatele insule Bahamas, apoi insulele Indiilor Occidentale, apoi uscatul Americii.

Apoi Columb s-a întors în Europa. El a adus reginei Spaniei nu numai vestea că noi țări, mări și popoare au fost supuse sceptorului ei, el i-a adus și aur și bogății.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din: *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE CURAJ, CURAJOS

- Știi cine ajunge prețuit pe lume? Cel ce nu se teme de primejdie. ATTAR
- Cere de la om curajul, nu trupul sau umerii; vulturul e ușor, iar barza greoaie. KHOSROU DEHLAVI

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ I *Septimiu*

- Prenume masculin modern, reluat din istoria romană, **Septimiu** reproduce lat. **Septimius**, nume cunoscut mai ales datorită împăratului Lucius Septimius Severus. Cu siguranță mai vechi decât purtătorul care i-a adus faima, **Septimius**, fem. **Septimia** ... este o formație pe baza numeralului ordinal *septimus* „al șaptelea” ... [Mică enciclopedie onomastică, de C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **Omne ignotum pro magnifico est** (lat. „Tot ce-i necunoscut e socotit minunat”) – Cugetarea aceasta a lui Tacit (din *Viața lui Agricola*, 30) servește atât în sens pozitiv, cât și în sens negativ. Înțelesul ei fiind că „necunoscutul are farmec”, o putem cita atât pentru a explica ce-i îndeamnă câteodată pe oameni să pornească în necunoscut (în ascensiuni, în călătorii îndepărtate), cât și pentru a preveni pe cei care, lăsându-se ademeniți de „farmecul necunoscutului”, iau calea periculoasă a aventurii, a misterului, a marelui semn de întrebare. Dar pentru acest din urmă caz romanii aveau un proverb mai vechi: *Omne ignotum pro terribili*, adică farmecul pe care îl reprezintă necunoscutul poate avea un rezultat *îngrozitor*. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 10 WILLIAM CAREY

Părintele misiunilor moderne

Din contră, în 1813 trebuia reînnoit contractul dat, pe 20 de ani, Companiei India de Est cu privire la comerț și alte privilegii.

În noul act al Parlamentului s-a făcut stipulația că „ar trebui adoptate așa măsuri care să tindă la introducerea între ei a cunoștințelor folositoare și a îmbunătățirilor religioase și morale”.

Deci, misiunea a câștigat drepturi oficiale, iar Compania a pierdut.

Popularitatea în Anglia au avut-o și din cauza unui tragic incendiu ce a avut loc, pe data de 11 martie 1812, la tiparnița misiunii.

Focul a mistuit un mare stoc de hârtie, mii de coli tipărite din traducerea Bibliei și alte lucruri.

Paguba cea mai mare a fost că s-au pierdut manuscrise a unor traduceri ale Bibliei, manuale de gramatică, dicționare și alte cărți lucrate gata, doar așteptau rândul la tipărit.

Deci, era muncă de timp îndelungat și nu aveau un al doilea exemplar.

Plus au fost distruse literele, vreo 20 de tipuri, din diferite limbi.

Focul nu a ajuns la fabrica de hârtie, la depozitul de cărți, unde erau mii de Biblii.

La fel, au fost salvate cinci mașini de tipărit, actele de contabilitate, documente și spre bucuria lui Ward, el a găsit în ruine matrițele cu care a putut turna din nou literele atât de necesare tipografiilor pe acea vreme.

Când vestea incendiului a ajuns în

Anglia, în 50 de zile au sosit din toate părțile banii necesari pentru repunerea în funcțiune a tipografiei.

Partea grea a fost a traducerilor, care au trebuit lucrate din nou.

Trio Serampore a lucrat cu mult sânge până în anul 1845, când William Ward a fost răpus de holeră.

La fel și Felix Carey a murit în același an.

Cel de al doilea băiat al lui Carey, William, a servit misiunea din Bengal.

Iabeț, al treilea, a devenit misionar în Amboyna.

Ionatan, cel mai tânăr, a studiat dreptul și a devenit avocat la Curtea supremă, iar în timpul liber era un bun predicator al Evangheliei.

Carey nu s-a mai întors niciodată în Anglia. El a fost mult prea ocupat ca să-și poată permite să plece.

Timp de 40 de ani a muncit neobosit. Niciodată nu a avut vreun concediu. (Continuarea în numărul viitor)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult **a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”. [IOAN 3 : 16]

„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”

[Continuare pe pagina 4]